

الفباي سوسياليسم

مقالاتی از مجله ژاکوبین

باسکار سونکارا

فهرست مطالب

- ۷ مقدمه
- ۱۱ آیا امریکا اکنون سوسیالیست نیست؟
- ۲۳ اما دست‌کم سرمایه‌داری آزاد و دموکراتیک است، نه؟
- ۳۳ آیا طبیعت انسان تحقق سوسیالیسم را ناممکن نمی‌سازد؟
- ۳۹ آیا ثروتمندان سزاوار حفظ ثروتشان نیستند؟
- ۵۱ آیا سوسیالیست‌ها نوارهای موسیقی‌ام را از من می‌گیرند؟
- ۵۹ آیا سوسیالیسم همیشه به دیکتاتوری منجر نمی‌شود؟
- ۷۱ آیا سوسیالیسم مفهومی غربی است؟
- ۷۹ آیا سوسیالیست‌ها به نژادپرستی اهمیت نمی‌دهند؟
- ۹۳ آیا سوسیالیسم و فمینیسم گاهی در تضاد نیستند؟
- ۱۰۷ آیا جهانی دموکراتیک‌تر به معنای بحران زیست‌محیطی عظیم‌تر نیست؟
- ۱۱۹ آیا سوسیالیست‌ها پاسیفیست هستند؟
- ۱۳۷ چرا سوسیالیست‌ها زیاد درباره کارگران صحبت می‌کنند؟
- ۱۴۵ آیا سوسیالیسم خسته‌کننده خواهد بود؟

اگر زمان زیادی را در رسانه‌های اجتماعی سپری می‌کنید، احتمالاً کسانی را دیده‌اید که با فهرست کردن دسته‌ای از برنامه‌ها، خدمات و سازمان‌های دولتی به دنبال آن هستند که نشان دهند امریکا چقدر سوسیالیست است. در این حوزه اختلافات زیادی وجود دارد، اما فهرست مورد علاقه من پنجاه و پنج برنامه به ظاهر سوسیالیستی بوده که تنها وجه اشتراکشان حضور «عمو سام» به عنوان مجری همه آنان است. برخی از آنها مستقیماً برای تأمین نیازهای اجتماعی و شامل میزانی از بازتوزیع درآمد هستند (کتابخانه‌های عمومی، رفاه، برنامه ویژه مکمل تغذیه برای زنان، نوزادان و کودکان^۱، امنیت اجتماعی، بن غذا). برخی به نظر می‌رسد بدون هیچ دلیل روشنی انجام شده‌اند (یا شاید بر اساس هشدارهای امبر^۲؟ یا تصمیمات کاخ سفید؟). دیگر برنامه‌ها، فعالیت‌های عملیاتی بنیادینی هستند که هر دولت مدرنی، بدون توجه به جهت‌گیری ایدئولوژیکش، انجام می‌دهد (سرشماری، سازمان آتش‌نشانی، جمع‌آوری

-
1. WIC program
 2. Amber Alerts

زباله و برف، سیستم فاضلاب، روشنایی معابر). بعضی دیگر هم شامل دستگاه وسیع زور و قدرت هستند (ادارات پلیس، اف‌بی‌آی، سی‌آی‌ای، ارتش، دادگاه‌ها، و زندان‌ها).

مبارزات انتخاباتی برنی سندرز با همهٔ فضائلش، تنها مه سردرگمی ایدئولوژیک را غلیظتر کرد. او سال گذشته در یک کمپین انتخاباتی بر تفکر پشت ساده‌ترین الگوهای رفتاری صحنه گذاشت: «وقتی به کتابخانهٔ عمومی می‌روید، وقتی با آتش‌نشانی یا پلیس تماس می‌گیرید، فکر می‌کنید اسم این چیست؟ این‌ها نهادهای سوسیالیستی هستند.» با این منطق هر نوع پروژهٔ جمعی که بودجه‌اش به واسطهٔ مالیات تأمین شود و از طریق دولت انجام شود سوسیالیستی است.

درک مشکل این خط فکری چندان دشوار نیست. در کشوری عمیقاً و ناخودآگاه ضد دولت مثل ایالات متحده، بازشناسی سوسیالیسم به واسطهٔ دولت شاید بدترین استراتژی بلاغی باشد که چپ می‌توانست اتخاذ کند. «سیستم حمل و نقل عمومی را دوست دارید؟ پس عاشق سوسیالیسم هستید!» شعاری نیست که پیروز باشد. مهم‌تر از آن، تلفیق تمام اقدامات دولت با سوسیالیسم ما را وادار به دفاع از بسیاری از ناشایست‌ترین اقدامات دولت^۱ می‌کند، اقداماتی که می‌خواهیم در جامعه‌ای آزاد و عادلانه وجود نداشته باشد.

بازشناسی سوسیالیسم به واسطهٔ کتابخانه‌های عمومی مسئلهٔ دیگری

1. The Making of the American Police State / Christian Parenti • Jacobin • 7.28.2015 / [23608](#)